

2 kwietnia obchodzimy Światowy Dzień Świadomości Autyzmu, ustanowiony w 2007 r. przez ONZ.

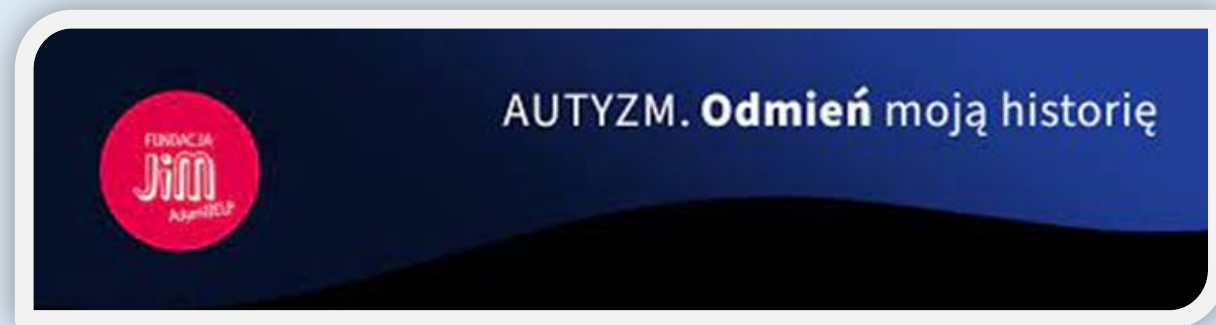

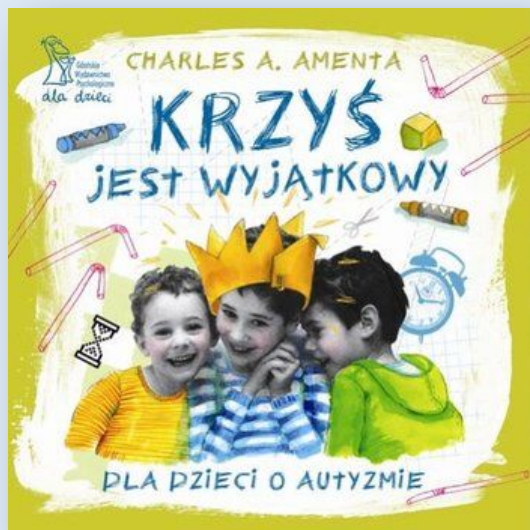
Autyzm, to zaburzenie rozwoju obejmujące sferę poznawczą, emocjonalną i społeczną dziecka.

Co setne dziecko rodzi się z problemami autystycznymi. Dlatego tak ważne jest propagowanie wiedzy na ten temat.

W szkolnej bibliotece mamy wiele książek, które opowiadają historie autystycznych dzieci i ich rodziców.

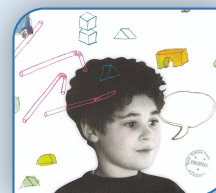
Budzenie społecznej świadomości czym jest autyzm, to główny cel Światowego Dnia Autyzmu

Poznajcie proszę Krzysia

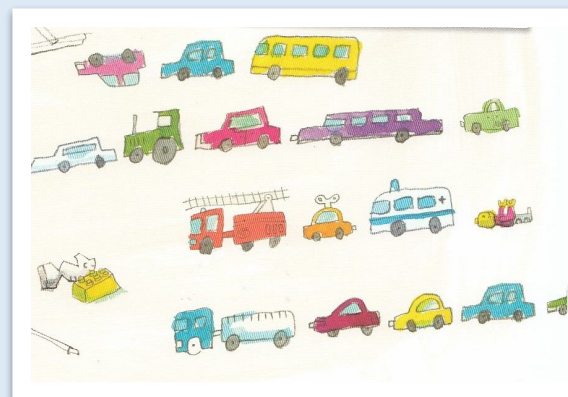
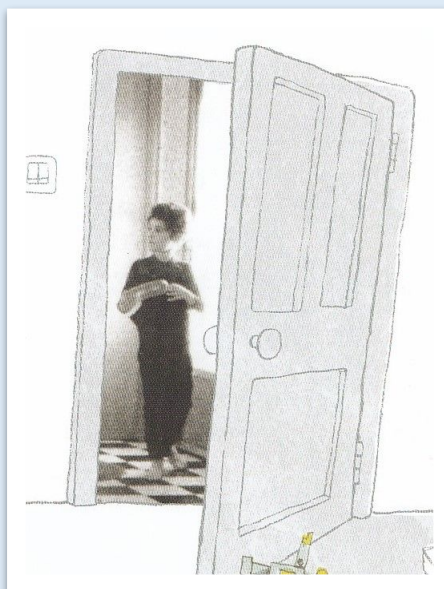
Krzyś dla swoich bliskich jest wyjątkowy, wszyscy bardzo go kochają i akceptują. Tata Krzysia jest lekarzem. Napisał tę książkę, by podzielić się swoimi doświadczeniami i przedstawić świat swojego syna takim jaki jest dla niego, chłopca ze spektrum autyzmu.

To rodzice i bracia Krzysia

Krzyś lubi przebywać sam, a gdy przychodzą goście często wychodzi z pokoju

Krzyś lubi ustawiać samochody w rzędku i powtarzać te same czynności

Krzyś nie lubi zmian, chce by wszystko odbywało się planowo

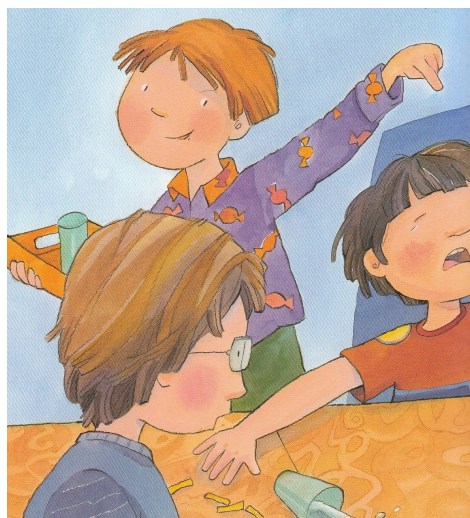
Poznajcie proszę Michała

To ja i mój brat

Gdy nie rozumiemy zachowań dzieci autystycznych, może dochodzić między nami do niepotrzebnych nieporozumień. Tak było w przypadku Michała. Kolega jego brata zaburzył mu ciąg układanych ciastek, gdy jednym z nich się poczęstował. Michał po prostu nie lubi zmian.

Zrozumiałem, że gdyby koledzy wiedzieli o autyzmie Michała, a także o tym, że on nie zawsze rozumie sytuacje i potrafi panować nad swoimi emocjami, to nie zabierali by mu ciastka.

Czy macie brata albo siostrę?
Ja mam! Mam jednego brata – Michała.
Michał jest chory na autyzm.
Lubimy się razem bawić i przeważnie jest fajnie, ale nie lubię chwil, kiedy Michał zachowuje się dziwnie, zwłaszcza przy moich kolegach lub innych dzieciach ze szkoły. Na przykład wczoraj w szkole siedzieliśmy w stołówce i jedliśmy razem obiad.

Michał się wściekł, a dzieci gapily się na niego i pokazywały go sobie palcami.

Historia znalazła swój szczęśliwy finał. Na lekcji pani Świerczyńska opowiedziała jakie cechy charakteryzują dzieci autystyczne, a co więcej przedstawiła wielu słynnych ludzi, którzy chorowali na autyzm.

Kim jest Ryś?

Ryś jest moim bardzo dobrym kolegą.

Chociaż Ryś:

- ❦ nie patrzy na mnie, gdy rozmawiamy;
- ❦ nie rozmawia ze mną o moich pasjach;
- ❦ nie wychodzi ze mną, z Jankiem, Kamilem, Kacprem i resztą **paczki** na podwórko;
- ❦ nie lubi grać w piłkę nożną, zbijaka, zośkę i inne fajne zabawy;
- ❦ nie pocieszy mnie, gdy mi smutno...

Możemy razem:

- ❦ godzinami gadać o tym, co interesuje nas obu – Rysiek zaraził mnie swoją pasją do zwierząt;
- ❦ uczyć się matematyki – Rysiek jest przecież genialny w tej dziedzinie;
- ❦ grać w szachy – to kolejny **konik** Ryśka;
- ❦ jeździć na rowerze – Rysiek zabiera mnie często na przejażdżki do lasu i do zoo;
- ❦ milczeć, gdy mamy smutny nastrój – Rysiek potrafi być mistrzem ciszy i spokoju.

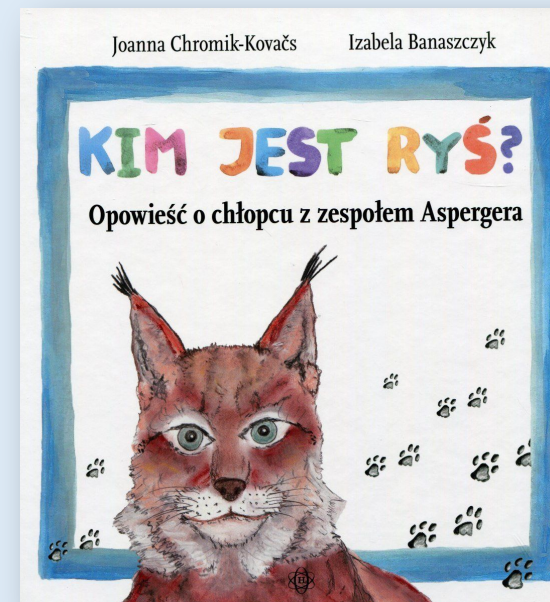
Poznajcie proszę Rysia

Dzieci z zespołem Aspargera, podobnie jak ze spectrum autyzmu, mają problem w nawiązywaniu kontaktu z rówieśnikami, trudno adoptują się w towarzystwie, lubią trzymać się sztywnych reguł i mają specyficzne zainteresowania.

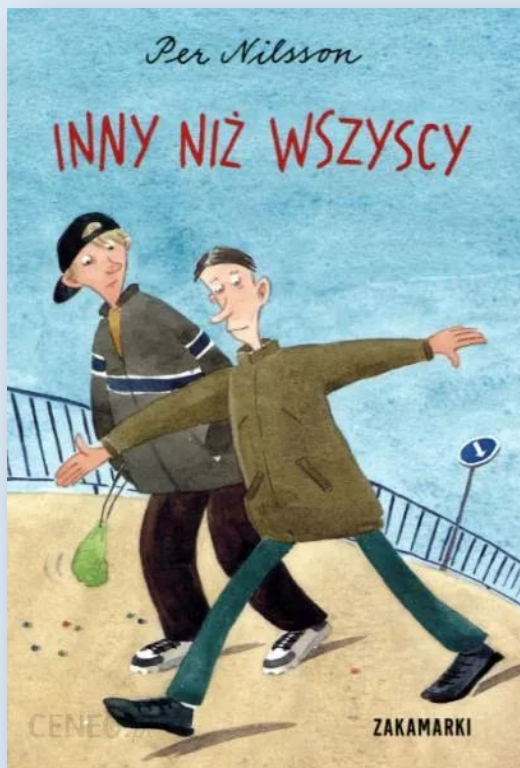
Taki jest właśnie Ryś czyli Ryszard. Ale nie znaczy to wcale, że nie mogą być miłymi kumplami i towarzyszami zabawy.

To tytułowy Ryś, a właściwie Ryszard, Rysiek.

To książka o tym, że choć różnimy się od siebie, możemy razem egzystować, uczyć się do sprawdzianów i wzajemnie szanować.

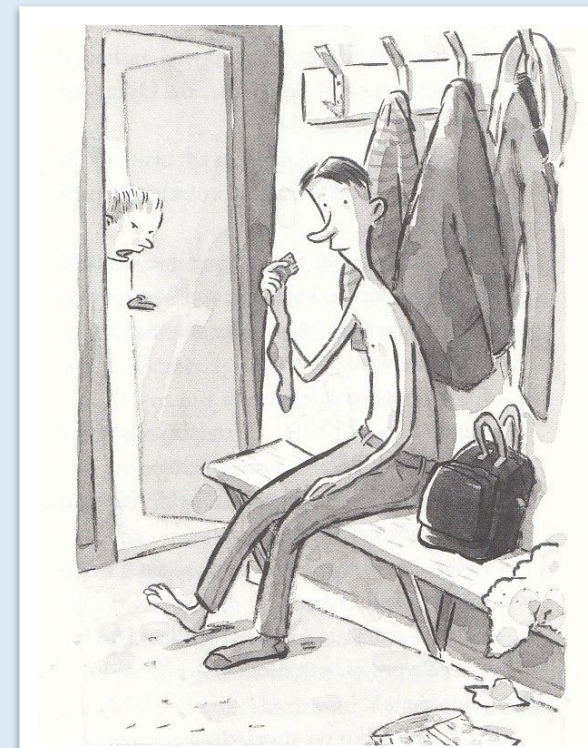

Poznajcie proszę Oskara

Oskar wciąż porządkuje swoje książki.
Przybory układa w elegancki stosik.
Lubi ugniatać w palcach kawałek plasteliny.
Mało mówi, woli sam spacerować po boisku.
Dużo myśli i żyje we własnym świecie.

To prawda, że zachowuje się trochę inaczej niż wszyscy, ale przecież ludzie różnią się od siebie. Oskar jest po prostu inny.

Postawienie diagnozy w przypadku osób cierpiących na autyzm nie zawsze jest łatwe i proste. Oskar ma to za sobą. Ale w klasie nie wszyscy rozumieją co to oznacza, że ich kolega ma Zespół Aspergera. Czują niepokój i sami zaczynają się zachowywać dziwnie.

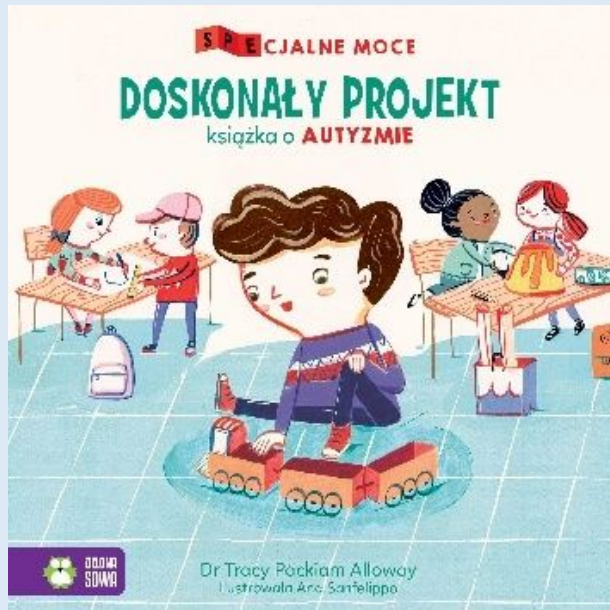

Tak, taki jest Oskar.

Jest, jaki jest. Dokładny, staranny i powolny.
Lubi ład i porządek, ciszę i spokój.

Chce, żeby wszystko przebiegało według ustalonego planu.

„Każdą inność można przekuć w wartość,”

Krzyś, jak inne dzieci ze spektrum autyzmu rozumie rzeczywistość dosłownie, ma problem z pojęciami abstrakcyjnymi i symbolami. Interesuje się pociągami i wie o nich dosłownie wszystko. Dlatego klasa wybrała jego, aby reprezentował ich w konkursie.

Poznajcie proszę Krzysia

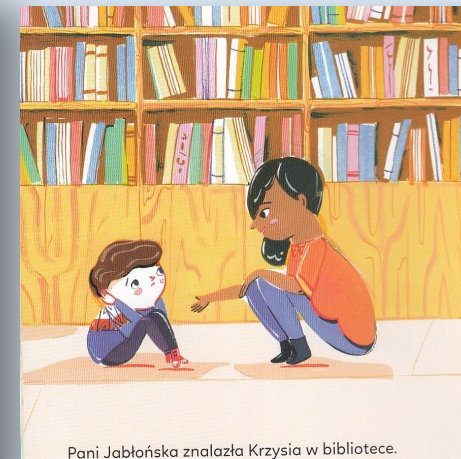
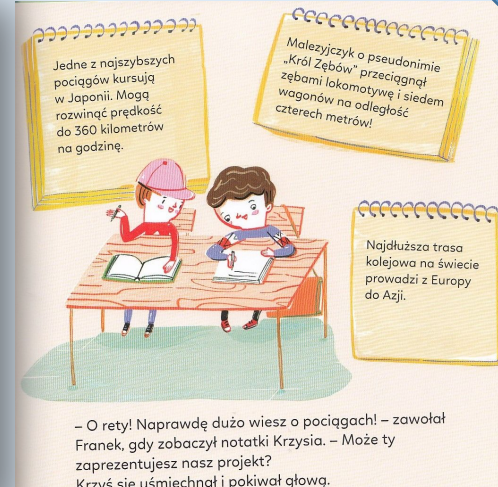
Pani Jabłońska zrozumiała, dlaczego Krzyś się przestraszył, i wyjaśniła, że „rzucać okiem” to tylko takie powiedzenie, które oznacza „popatrzeć na coś”.

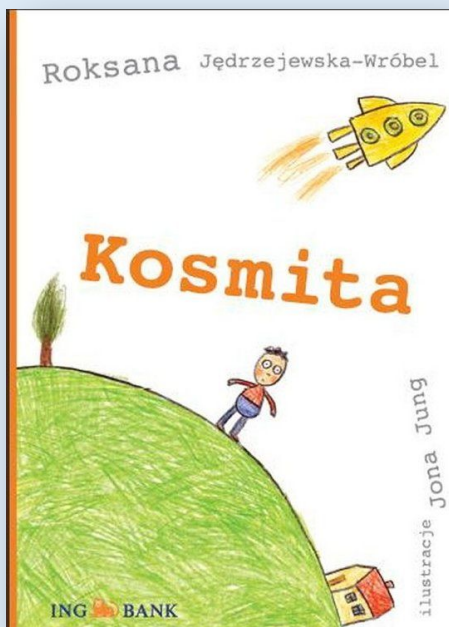
Dzieci ze spectrum autyzmu źle znoszą nadmiar bodźców dlatego nie lubią hałasu, czasami zapachów oraz zatłoczonych miejsc.

Niektóre z nich ma ją doskonałą pamięć do faktów, zdarzeń i liczb. Lubią zgłębiać temat, który je zafascynuje.

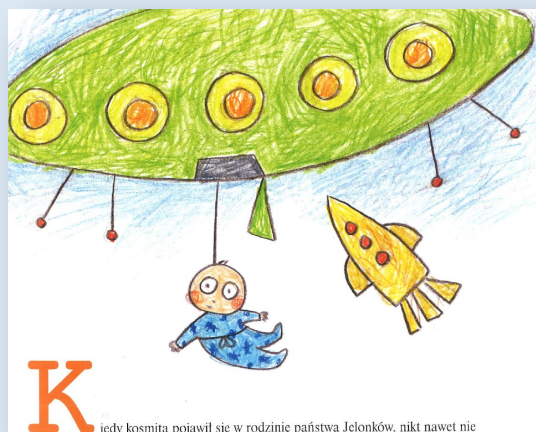

Krzyś schował się pod stołem. Wyglądał na bardzo zdenerwowanego. Nie lubił hałasu.
– Hej, Krzysiu, może włożysz to? – zaproponował Franek i podał mu swoje nauszniki.

Poznajcie proszę Kacpra

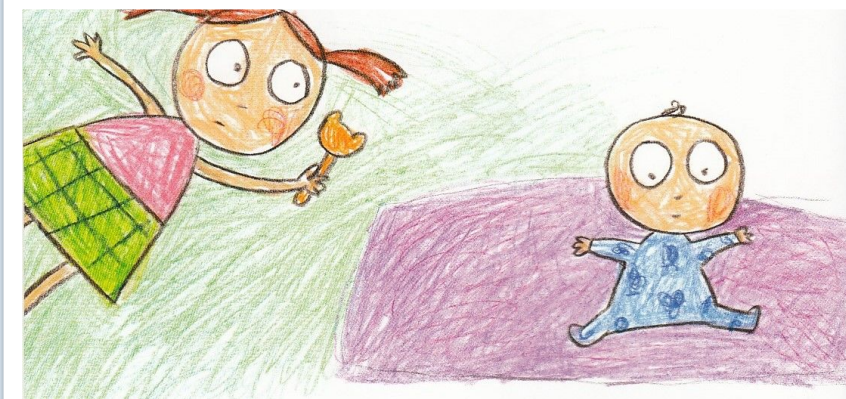
Ola nazywa go
Kosmitą

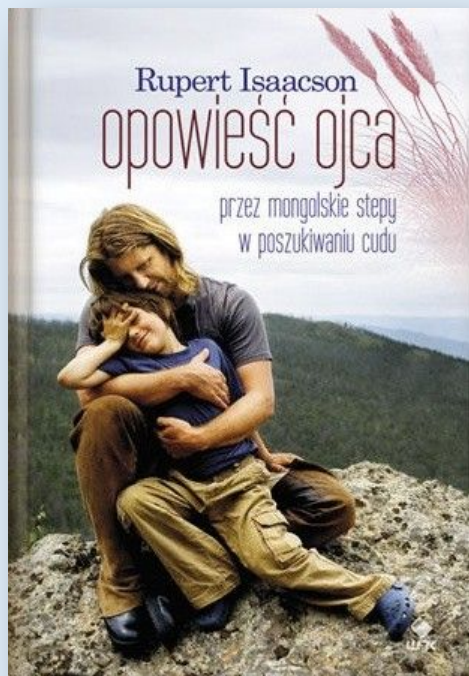
Oli, siostrze Kacpra jest przykro, że jej brat nie chce się uśmiechać, nie chce się przytulać i z nią bawić. Dla niej jest jak przybysz z obcej planety, jak Kosmita. Ola wkrótce zrozumie, że jej brat nigdy nie będzie taki jak inne dzieci. Pokocha go jednak całym sercem, mimo, że rodzice teraz całą uwagę skupiają na Kacprze. Droga do pełnej akceptacji i zrozumienia inności Kacpra była dla Oli długa i żmudna. Pomogli jej w tym rodzice oraz p. Marek, terapeuta.

Pisząc [książkę] weszłam w zupełnie mi nie znany świat dziecka autystycznego, w którym nic nie jest takie, jak się wydaje nam. [...]

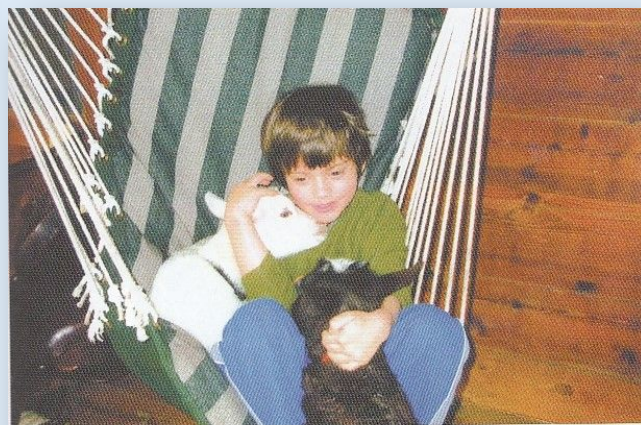
Chciałam, aby [książka] była mostem między dwoma światami

Roksana Jędrzejewska-Wróbel

Poznajcie proszę Rowana

1. Rowan nawiązuje niezwykłą więź ze wszystkimi zwierzętami, nie tylko końmi...

Rowan jest synem dziennikarza i podróżnika, który postanowił zrobić wszystko, by jego uzdrowić. Dlatego udaje się z nim do Mongolii - krainy szamanów i dzikich koni. To książka o wyzwaniu z jakim musi poradzić sobie rodzic autystycznego dziecka.

W kwietniu 2004 roku u mojego syna Rowana zdiagnozowano autyzm. Poczułem się, jakby ktoś walnął mnie w głowę kijem baseballowym. Żalowi towarzyszył wstyd – dziwny, irracjonalny, jak gdybym w jakiś sposób rzucił na to dziecko przekleństwo, przekazując mu wadliwe geny, jak gdybym skażał syna na życie istoty z innego świata. Patrzyłem przerażony, jak zaczyna dokądaś odpływać, odgradzony ode mnie grubą szybą.

Musiałem odszukać drogę do jego świata, do jego umysłu. I znalazłem ją – o dziwo – dzięki klaczy o imieniu Betsy.

Na podstawie książki w 2009 roku nakręcono film o tym samym tytule

**KWIECIEŃ MIESIĄCEM
WIEDZY O AUTYZMIE**

DZIEŃ ŚWIADOMOŚCI AUTYZMU

**AUTYZM TO NIE
CHOROBA**

**AUTYZMU NIE
WIDAĆ "GOŁYM
OKIEM"**

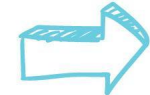
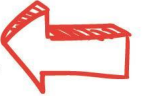
**DZIEWCZYNKI TEŻ
MAJĄ AUTYZM**

Jedli chcesz się dowiedzieć więcej, odwiedź @atypowadziewczyna

DZIEŃ ŚWIADOMOŚCI AUTYZMU

**MOŻNA MIEĆ
AUTYZM
NIEZDIAGNOZOWANY**

**NIE KAŻDY
AUTYSTA TO
GENIUSZ**

**OSOBY
AUTYSTYCZNE
MAJĄ UCZUCIA**

**OSOBY
AUTYSTYCZNE
MOGĄ BYĆ
EMPATYCZNE**

Jedli chcesz się dowiedzieć więcej, odwiedź @atypowadziewczyna

DZIEŃ ŚWIADOMOŚCI AUTYZMU

**OSOBY
AUTYSTYCZNE NIE
SĄ AGRESYWNE**

**SZCZEPIONKI NIE
POWODUJĄ
AUTYZMU**

**NIE KAŻDA OSOBA
AUTYSTYCZNA
JEST
NIEPEŁNOSPRAWNA
INTELEKTUALNIE**

**DOROŚLI TEŻ
MAJĄ AUTYZM**

Jedli chcesz się dowiedzieć więcej, odwiedź @atypowadziewczyna

**Cały kwiecień poświęcony jest wiedzy o autyzmie.
Mamy zatem czas na poszukiwanie informacji.**

Zapraszam do biblioteki.

Magda Schmidt

